

31 januari 2021, vierde zondag, jaar B

Lezingen: Eerste lezing: Deuteronomium 18,15-20

Evangelie: Marcus 1-21-28

Homilie

Natuurlijk gezag van Jezus.

De baas van het bouwbedrijf waar ik werkte, was leider tussen zijn naaste medewerkers en niet boven hen. Al had hij wel de grootste en schoonste bureau van ons allemaal. Zijn gezag was er ten dienste van het bedrijf, geen opgelegd gezag als directeur. Dit heeft mij meermaals verbaasd. Leaders die zeggen "ik ben het die de bevelen geef" of "ik ben hier de baas" tonen eigenlijk aan dat zij hun gezag kwijt zijn; en het proberen terug te krijgen door woorden. Leiding geven is niet bevelen en opleggen, maar dienen.

God had aan Mozes een profeet beloofd, een leider uit de eigen broeders van het volk, lezen we in de eerste lezing van deze zondag. Nu we in de evangelielezingen zondag na zondag het openbaar leven van Jezus volgen, weten we wie God bedoelde met 'een leider uit eigen gemeenschap'.

Jezus heeft in zijn eerste toespraak in Kafarnaüm woorden gesproken die mensen geraakt hebben. Hij brengt een nieuwe leer. Hij roept verwondering op en brengt beweging in het hart van Zijn toehoorders. Het is omdat Hij zelf begreep wat er omgaat in het mensenhart. Hij lukte daarin omdat Hij zelf dicht bij de Vader was en dicht bij de mensen was, als een herder. Hij was hen nabij in hun zorgen en in hun plannen. Zo, dat Jezus het gezag kreeg van de mensen. Een natuurlijk gezag; geen dat Hij wetmatig oplegt.

In de synagoge stijgt de bewondering voor dat gezag van Jezus, wanneer hij daar een zieke man geneest, die in de greep is van een boze geest, een demon. Deze man zou daar volgens de wet niet mogen zijn. Jezus laat de man uitdrukkelijk toe, gaat in gesprek en brengt vrede.

Jezus is sterker dan om het even welke boze geest. "Zwijg stil" zegt Hij en de onreine geest ging weg uit de man. Jezus zorgt voor een lichtpunt in het leven van die man.

Mensen die psychisch ziek zijn hebben heel vaak een lange herstelperiode te gaan, met vallen en opstaan. De genezing vergt tijd. Een zieke vraagt aandacht en geduld. Grote waardering past hier, voor allen die tijd en inzet blijven geven voor deze mensen. Elk positief gebaar werkt ten goede. Elk helend gebaar is een lichtpuntje.

Lichtmis

Op 2 februari wordt '*de Opdracht van de Heer*' - 40 dagen na de geboorte van Jezus – gevierd.

Volgens de joodse wet moest een pasgeboren jongen 40 dagen na de geboorte naar de tempel worden gebracht om aan het volk te worden getoond en te worden toegewijd aan God. Zo deden ook Jozef en Maria. Hier wordt duidelijk wat Jezus zal betekenen voor het volk van Zijn tijd én voor zovelen, na Zijn dood en verrijzenis. Een weg, een richting, een lichtpunt voor ieder.

We kennen 2 februari ook als het feest van Maria-lichtmis. Traditioneel worden ter gelegenheid van deze dag pannenkoeken gebakken. De vorm en kleur van de pannenkoeken wordt gezien als een verwijzing naar de zon en het licht. De dagen worden voelbaar langer. Meer zon, aankondiging van lente en leven. Licht, na de donkere winterse dagen.

Licht van Betlehem

Het licht van Betlehem, eind vorig jaar aangestoken door een kind, in de geboortekerk in Betlehem, wordt nu verspreid over de wereld. Het licht brengt ons warmte, vreugde en vrede. Het geeft wereldwijd verbinding met alle mensen van goede wil. In onze kerken brandt het uitnodigend en wordt verder verspreid naar scholen, ziekenhuizen, rusthuizen, enz. Ook bij mensen thuis kan het een plaats krijgen.

Het licht dat Jezus ons brengt - door Zijn persoon, als Zoon van God, door Zijn voorbeeld, door het vredeslicht vanuit de plaats van Zijn geboorte - wil ons allen moed, steun, troost en geluk schenken. Amen.

Charel Verhoeven